

Ved Loven bemyndiges Finansministeren til i Ulandet at optage et 4 pCt. aarlig Rente bærende, fra Kreditors Side uopsigeligt Statslaan indtil et Beløb af 72,640,000 Kr. — Laanet maa ikke afsluttes til en lavere Pris end $93\frac{1}{2}$ pCt. netto. — Laanet er uopsigeligt fra Kreditors Side, men kan af Debitor helt eller delvis opsiges til Indfrielse med 3 Maaneders Varsel, dog tidligst til Indfrielse den 1. September 1920. Laanet bliver at tilbagebetale gennem Opkøb eller Udtrækning efter Finansministerens Valg med mindst 1,271,200 Kr. aarlig. Afbetaling finder Sted hver 1. September fra samme Dato 1914 at regne. — Finansministeren bemyndiges til at give Tilsagn om, at saavel Obligationerne som Kuponerne for bestandig skulle være fritagne for enhver Afgift, Skat eller Stempel til den danske Stat. — Laanet anvendes til Betaling af de i Omløb værende Veksler, der forfalde i Juni og Juli Maaneder 1912. — Til Omkostninger ved Stiftelsen af denne nye Statsgæld kan Finansministeren anvende indtil 140,000 Kr.

Den af *Folketingets* Finansudvalg afgivne Betænkning indeholder kun følgende: „Et Flertal (Carl Hansen, Kr. Jensen, N. P. Jensen, Jerichow, Laursen, P. Th. Nielsen, Pedersen-Nyskov, Nørhave og Wulff) indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Et Mindretal (N. C. Christensen, Rasmus Hansen, K. M. Klausen, Marott, Rode og Zahle) kan ikke tilraade at stemme for Lovforslagets Vedtagelse og forbeholder sig nærmere Motivering heraf under Sagens videre Behandling i Tinget“. De Udtalelser af Ordførerne for Socialdemokraterne og for det radikale Parti, som fremkom under Forhandlingerne i Tinget, findes F. Sp. 9066—71. Socialdemokraternes Ordfører, Marott, endte sin Tale saaledes: „Vi Socialdemokrater kunne og ville ikke være med til at stemme for dette Lovforslag, og jeg skal tillade mig at anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme; vi lægge Ansvaret i denne Sag og for den ødelæggende Laanepolitik over paa de Herrer selv. Denne Laanefælle vil sammen med de Skattelove, som de Herrer nok faa vedtaget, selv om der i Øjeblikket viser sig nogle Hindringer derfor, danne en passende Krone paa den Letsindighedens Politik, som Regeringen og det ærede Flertal have drevet her i Landet“. Det radikale Partis Ordfører, Rode, endte sin Tale saaledes: „Jeg skal ikke forhale Sagens Behandling i Dag ved at komme ind paa Ting, som vi nødvendigvis om nogle Dage maa vende tilbage til, jeg skal kun sige, at den Finanspolitik, som har ført til et saa kummerligt